

Sygn. akt V CZ 8/12

POSTANOWIENIE

Dnia 9 maja 2012 r.

Sąd Najwyższy w składzie :

SSN Lech Walentynowicz (przewodniczący)

SSN Wojciech Katner (sprawozdawca)

SSN Anna Kozłowska

w sprawie z powództwa A. N.

przeciwko C. Spółdzielni Mieszkaniowej w C.

o zapłatę,

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 9 maja 2012 r.,

zażalenia strony pozwanej na orzeczenie o kosztach, zawarte w pkt. II wyroku

Sądu Okręgowego w L.

z dnia 8 grudnia 2011 r.,

oddala zażalenie.

Uzasadnienie

Wyrokiem z dnia 8 grudnia 2011 r. Sąd Okręgowy oddalił apelację powoda A. N. od wyroku Sądu Rejonowego z dnia 1 sierpnia 2011 r. w sprawie przeciwko pozwanej C. Spółdzielni Mieszkaniowej o zapłatę 2700 złotych z tytułu zwrotu nadwyżek w pobranych opłatach za centralne ogrzewanie, podgrzewanie wody oraz dostawę gazu do lokalu mieszkalnego powoda, w nieruchomości zarządzanej przez pozwaną; powołując się na art. 102 k.p.c. Sąd nie obciążył powoda na rzecz strony pozwanej kosztami postępowania apelacyjnego.

W zażaleniu na postanowienie o kosztach zawarte w zaskarżonym wyroku pozwana zarzuciła naruszenie przepisów kodeksu postępowania cywilnego o kosztach procesu, gdyż jej zdaniem w niniejszej sprawie nie wystąpiły szczególne okoliczności, o których mowa w art. 102 k.p.c., przemawiające za odstąpieniem od obciążania powoda zwrotem kosztów zastępstwa procesowego za drugą instancję. Ponadto nie zostały spełnione przesłanki określone w art. 102 ust. 1-3 ustawy o kosztach sądowych w sprawach cywilnych. Pozwana wniosła o zmianę zaskarżonego postanowienia i zasądzenie od powoda na rzecz pozwanej kosztów zastępstwa procesowego za drugą instancję w kwocie 300 złotych oraz zasądzenie kosztów postępowania zażaleniowego.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Zażalenie podlega oddaleniu.

W zakresie ponoszenia kosztów postępowania sądowego zasadą jest zasądzenie ich od strony przegrywającej sprawę (art. 98 § 1 k.p.c.). Wyjątkiem od tej zasady jest możliwość dana sądowi zasądzenia tylko części kosztów albo nie obciążanie strony przegrywającej w ogóle kosztami, jeśli występuje szczególnie uzasadniony wypadek (art. 102 k.p.c.). Zgodnie z utrwaloną wykładnią art. 102 k.p.c. zarówno w orzecznictwie, jak i w doktrynie zastosowanie tego przepisu należy wyłącznie do sądu rozpoznającego sprawę i do uznania, czy zachodzi w niej sytuacja, którą można zakwalifikować jako wyjątkową dla nieobciążania strony

przegrywającej kosztami postępowania. Kontrola instancyjna postanowienia sądu w sprawie zastosowania albo niezastosowania art. 102 k.p.c. sprowadza się tylko do oceny prawidłowości uzasadnienia, w którym sąd wyjaśnia przyczyny zajętego stanowiska. Samo zaś zakwalifikowanie przyczyn, jako szczególnie uzasadnionych wypadków, o jakich stanowi art. 102 k.p.c. pozostają, co do zasady w gestii sądu stosującego powołany przepis (por. wyroki Sądu Najwyższego z dnia 19 maja 2006 r., III CK 221/05, Lex nr 439151 i z dnia 3 lutego 2010 r., II PK 192/09, Lex nr 584735).

W zaskarżonym postanowieniu o kosztach, którego uzasadnienie obejmuje więcej niż jedną stronę tekstu, Sąd szczegółowo wyjaśnił, że ze względu na charakter sprawy i jej przebieg zachodzi wypadek szczególny w rozumieniu art. 102 k.p.c. i dlatego nie obciążył powoda zwrotem kosztów postępowania apelacyjnego na rzecz strony pozwanej. Uzasadnienie wyjątkowości sytuacji powoda jest uczynione przez Sąd Okręgowy bardzo starannie i wyczerpująco. Z pewnością zachowuje warunki prawne, określone w art. 102 k.p.c. Natomiast żadnych argumentów, które można by było uznać za przekonujące w uzasadnieniu zażalenia nie ma, zwłaszcza że chodzi o kwotę zaledwie 300 złotych żądanych tytułem kosztów od powoda przez pozwaną Spółdzielnię. Wskazanie na art. 102 ustawy o kosztach sądowych w sprawach cywilnych jest chybione, gdyż przepis ten dotyczy kosztów sądowych, a nie kosztów postępowania należnych stronie w wyniku zakończenia postępowania sądowego.

Mając to na uwadze należało na podstawie art. 398¹⁴ w związku z art. 394¹ § 3 k.p.c. oddalić zażalenie.